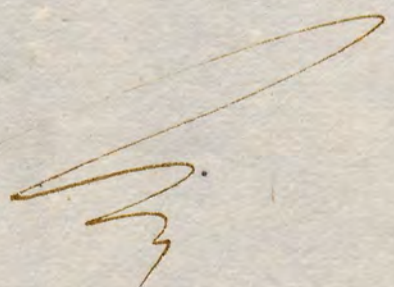

Cum litterae tuae mihi traderentur, Hugeni Nobilissime, iam Leidam reliquendam
 vltis Musarum mearum sospitum. Eam discedens apud unumquemque meum sic
 allocutus fui: *Leida vale, nostris statim gratissima Musis,
 Jam studijs facilis, tam minus aqua meis.
 Leida vale. et multos qui se tibi credidit annos,
 Jam prodeur augurio prospere iuua.
 Imus in Amsteliam (sic fatis volumur) urbem.
 Quos vocant Procerum vota dices, sequor.
 Vivere sic nostrum non in a se morari est.
 Patria virtuti creditur omni solum.*

Ipsis Calendis May huc appuli, cum uxore et reliquis familiae meae consuetarijs.
 aliquot dies disponenda sup. obsequia perire, quae causa fuit, quod citius
 non responderim, a Charta de calamo descriptus. Jam quae sunt
 stant vasa locis, tabulaz, libriz, et praegant minus minus plibentiz suum.
 Ad docendum omnia sic ad huc imparata. Ne de mora in damno sit, conser-
 ventibus inter se Leidensibus & Amstelodamensibus de Jure publico sic docendi.
 Illi Academiarum hoc proprium esse volunt, et sibi regio privilegio
 concessum. Hi inter se solam plusquam Privilegiatam distinguunt, et iura
 promovendi, immunitatis, ac specialis fore gratiam, necnon studium unum
 Academiarum & Eray dare contendunt. Vident ad huc exempla extra & domestica
 illustrum seculorum, Bremen, Strinfurti, Hamburgi, Danica, Hardunij,
 Paderbura, olim Dordraci, nuper Middelturgi, quae vix longe infra
 Academiarum dignitatem esse. Vtrique pars Curiae iudicio statim
 cadit. Ita visum Principi. Sed stipulati sum Amstelodamenses, ut infra
 mensura decidatur quodvis. In hunc modum sic vultibus ac moribus ad huc
 et iam Amstelanz mihi fatis reddam, ne, qui proptio Alano Leida desus
 parxi, his invitis pangam. Aliquot post me diebus vixit huc cum
 familia omni D. Vossius, eundem meum fortunam inter matricularum expectans.
 Fuxit ille, qui sapientia omnis ac doctrinae fons est de largitor benignis
 ut huc coopta nobis ac P. P. huc felle vidam. De Jure ista
 nobis, ita habet. Periculum nobis, concessum non alio, praeterquam
 quibus natura iure alimoniae detur, quos Aristoteles per hunc vocat,
 postea per hunc lotas propagant et incedunt. Si tamen me adolescentis
 commendatissimi ingenio obsequiar, posse putas, non deo officio meo, de per hunc
 commendationis tuae non hoc apud me fuisse pondus. Uxor iam per viginti
 annos cubinae ac foveae affixa Otium Divos rogam. Quid, quod plantarius
 librorum nimis omnes domus mea stationes occupavit. Non tam
 laxis sic huc habitatur, uti alibi. Ingens hic terra et adus proci, et
 quorum cupiditati vix sufficit unumquemque, non habent ubi commode per hunc
 regant, ut cum Hebraeis loquam. Leidam meam, hoc esse, Musarum
 sedibus, doctura cultus, ambulata amantissima, et quae sunt alia
 vltis istius illustre, frustra sic requiram. Ne tamen, si familiae meae
 rationes expendam, pigre suscipere vocatioms. Qui quid si edidit ab hinc
 Tu, mi Huygeni, litteris, affertur ac huc mea recordatione suppleto.
 Vale, cum uxore et duobus Triumviris. Amstelodami XIII May 1655.

Mami, fratri, viri claris tibi pignaribus
 opto aequaliter.

7
Doch Beer
mits Beer Constantijn Huygens
L. van der Zuylen van Nieuwland
van de Zuylen van Nieuwland is de
gout-steen die t' gort,

Sagh

hark

